

ABSTRAKT

Práce analyzuje dosud málo probádané téma československo-kubánské spolupráce v oblasti filmu v období šedesátých letech 20. století, tj. v průběhu první dekády po vítězství Kubánské revoluce. Opírá se zejména o archivní dokumenty z bývalého ústředního ředitelství Československého státního filmu, Archívu Barrandovského studia, Ministerstva školství a kultury a Ministerstva zahraničních věcí. Řada kapitol také čerpá z orální historie, z rozhovorů s kubánskými technikami a umělci, kteří pracovali v kubánském filmu od šedesátých let, a také s československými odborníky, kteří byli vysláni do Kubánské kinematografického institutu ve druhé polovině šedesátých let jako poradci a učitelé.

Kubánský kinematografický institut, založený již v březnu 1959, se od svého vzniku potýkal s nedostatkem lidských a materiálních zdrojů. Kubánský filmový průmysl, který byl před rokem 1959 z větší části v rukách Severoameričanů, přišel o mnoho zaměstnanců následkem masové emigrace na počátku dekády. Později v důsledku americké blokády a embarga přišel také o hlavního dodavatele filmů, materiálu a strojového a přístrojového vybavení. Většina techniků a umělců zaměstnaných v kubánské kinematografii teprve začínala a nevěděla mnoho o tom, jak se dělají filmy.

Československý státní film (ČSF) nabídl kubánské kinematografii rozsáhlou pomoc, obzvláště v oblasti výchovy a přípravy kubánských filmařů, techniků a filmových kádrů. ČSF poslal do Havany mnoho odborníků z různých filmových oborů jako poradce a profesory pro filmovou školu vytvořenou v Havaně. Československo také poskytlo řadu stipendií ke studiu na FAMU a dalších specializovaných filmových školách. Československo-kubánská koprodukce *Komu tančí Havana* (Vladimír Čech, 1962) zase posloužila jako příležitost pro kubánské filmaře a techniky učit se přímo při natáčení.

Československý státní film pomohl kubánské kinematografii v šedesátých letech 20. století velmi podstatným způsobem. Vyškolení a přípravu, kterou poskytli českoslovenští odborníci kubánským filmařům a technikům, měly na kubánskou kinematografii v jejích začátcích velký dopad. Kromě toho ČSF také nepřímo ovlivnil další kinematografie třetího světa. Mnoho kubánských techniků a filmařů, kteří s Čechoslováky pracovali, později odcestovali do zemí jako Brazílie, Nikaragua a Mosambik, kde se dělili o své znalosti a expertízu se svými kolegy v těch zemích.

Klíčová slova: Mezinárodní vztahy, studená válka, Československo – Kuba, československá zahraniční politika, vědeckotechnická pomoc a čs. experti na Kubě, kubánští stipendisté v Československu, kubánští technici v Československu, československo-kubánská kulturní spolupráce, film, Československý státní film, ICAIC, koprodukce, dokumentární film, hraný film, filmové laboratoře.